

ČÍSLO

6

ROČNÍK

58

PŘÍSTAV „SEDMIČKA“ PARDUBICE

Slovo z přístavu

Poslední číslo našeho měsíčníku jsme posunuli z několika důvodů až na polovinu měsíce června. Jednak jsme chtěli napsat reportáž z Navigamu 2022 (což se povedlo), protože jinak by o této akci čtenáři dověděli až v září, neboť i naši redaktoři si berou o prázdninách volno. Druhým důvodem je zveřejnění téměř finálních informací k táborům, přípravy na ně již finišují, čeká nás tradiční brigádička.

Za květen a polovinu června jsme toho stihli opravdu hodně, dvakrát jsme se vydali na Orlici (pokaždé jinou), dvakrát se plachtilo a díky Šotkovi to pokaždé bylo s účastí na stupních vítězů. Ale pomyslnou akcí jara byl právě Navigamus, kam nás odjelo 26 a zápolili jsme na jezeře Matylda (někteří na jezeře Milena) u Mostu.

O některých akcích se dovíte slovem i obrazem v tomto čísle.

Úvodní slovo sepsal Džin

H R O Ž R A M R O V O
měsíčník přístavu „Sedmička“ Pardubice
Datum vydání: 17. 6. 2022
Vydavatel: Vydavatelství Děda & spol.
Země: Česká republika
Jazyk: Čeština

Hlásí

Úterý 3. 5. 2022 - Oddílovka 17. oddílu

V květnu proběhla jako první oddílovka v 17. oddílu, jako vždy v kroji.

Středa 4. 5. 2022 - Oddílovka 7. a 12. oddílu

Druhý den se sešli zase kluci a klasicky krom výsledků bodování Sehráli předposlední úsek Drákuly.

Sobota 7. 5. 2022 - vypouštění Pastvin - Orlice

V sobotu se sešly převážně holky na akci vypouštění Pastvinské přehrady. Vzal se raft, kánoe i nafukovací Pálavy a splouval se hezký úsek až k Litičáku. Byl to pěkný adrenalin a představu si můžete udělat z naší fotoreportáže.

Sobota 14. 5. 2022 - Voražská houžev

V sobotu si odskočil Šotek a dvě vlčata na závody v plachtění do Prahy... a vyhráli tam.

Sobota 21. 5. 2022 - výlet na vodu - Tichá Orlice

V dalším víkendu jsme se z pod plachet vrátili k pádlům a Džin s Datlem odvezli 16 účastníků na splutí Tiché nebo spojené Orlice. Více podrobností uvnitř čísla.

Středa 1. 6. 2022 - Oddílovka 7. + 12. oddílu

Sice to byla oddílovka, ale namísto tradiční soutěže se vlčata vydala s Šotkem a Vosákem na vodu a skauti s rovery pomáhali nakládat loď na Navigamus.

Prodloužený víkend 2. - 5. 6. 2022 NAVIGAMUS - Most

Neuvěřitelných 26 účastníků vyrazilo na celostátní setkání vodních skautů a skautek do Mostu. A náš šedivý tým vyhrával. Nicméně více se dovíte v naší reportáži

Středa 8. 6. 2022 - Družinovka 7. + 12. oddílu

S odkladem se uskutečnil poslední úsek Drákuly. Ve společném hodnocení družin bylo překvapením, že nakonec celoroční zápolení vyhrály družiny vlčat !

Připravuje

Sobota 25. 6. 2022 - Pracovní brigáda na Seči

Na rodiče a jiné pracanty se těšíme a očekáváme v sobotu v 8:30 hod na základně Seč - tak si dovezte potřebné nástroje a pomůcky - čeká nás sekání živého plotu a trávy (plotostřih, křovinořez, kotouč. prodlužku, schůdky), malování, opravy, celkový úklid pokojů (rukavice) a hlavně stavba stanů (kladívka, akušroubováky, kleště). Prostě práce na celý den 😊

Oběd bude zajištěn. Kdo bude mít zájem, je možno přespat do neděle. Eventuelně i od pátku. Maminky prosíme o něco ke kávě.

Hlaste se přes [formulář](#), těšíme se na každého pracanta.

Stálý tábor - všechny oddíly: 2. 7. - 16. 7. 2022 Seč

Stálý tábor na Seči pro každého člena oddílu, který je registrován v našich oddílech. Jedná se o spaní ve stanech s podsadou na louce u základny na Seči. Hlásíme se přes registrační formulář na našem webu. <http://www.pristavsedmicka.cz/tabory-2022/sec-2022/>, ještě máme pár míst.

Putovní tábor - kluci (i holky): 23. - 30. 7. Pilica (Polsko)!!

Letošní tábor jsme dlouze zvažovali, kam se vypravit a vzhledem k opadu COVID opatření a situaci dlouhodobého sucha, kdy vody je pramálo a koryta českých řek vyschla až na úroveň pouštní stezky, rozhodli jsme se zvolit jistotu zásoby vody. Pojedeme opět do zahraničí. Naším cílem je po šesti letech opět poklidná Pilica v Polsku. Hlásíme se přes registrační formulář na našem webu. <http://www.pristavsedmicka.cz/tabory-2022/pilica-2022/> , ještě máme pár míst (doslova... tedy dvě).

Příměstský tábor pondělí 22. 8. - pátek 26. 8. - klubovna

I v roce 2022 krom klasického tábora pořádáme již poosmé koncem srpna příměstský tábor s hlavním zázemím v klubovně vždy od 7:30 do 16:00. I pro tuto akci je možné využít naší webové stránky a hlásit se. Již máme první tři přihlášené, tak neváhejte i zde je počet míst omezen.

<http://www.pristavsedmicka.cz/tabory-2022/primestsky-2022/>

Slovem a obrazem z NAVIGAMU 2022

Asi tak v půlce dubna jsme se odhodlali se do toho pořádně about, a potvrdili si, že se na Navigamus vypravíme v co možná nejsilnější sestavě. Rozjeli jsme infokampaň a výsledkem bylo 28 přihlášených. Sice pár z nich odpadlo, někdo se dohlašoval namísto nich, někdo onemocněl v naposlední chvíli, ale i tak to bylo masivní.

Naše přípravy finišovaly v posledním týdnu, kdy jsme sháněli vybavení lodí, stany, půjčovali od Figiho šapitó a ve čtvrtek ve dvě hodiny bylo vše nachystáno na jen vyrazit. Naložený Tranzit i Vito se během půlhodiny rozjely směrem ku Praze. Digger jel po vlastní ose napřed, aby zabral lepší místa k táboření a zezadu jistila výpravu Medúza. Překvapivě napohodu jsme projeli Prahu a pokračovali k jezeru Matylda v Mostu. Před pátou se naše transportéry dostaly až k parkování a prvním překvapením bylo, že Digger zatím nedorazil, a tedy žádná pěkná místa k táboření nejsou zamluvená (asi není úplně domluveno, že to můžeme prozradit, ale novinářina už je taková - Digger totiž odjel k jezeru Milada až do Ústí nad Labem - jezero jako jezero...), vrátil se až v šest.

Naše stany až tak nevadily, ale stavba našeho šapitó působila rozruch přerůstající v závist, protože to byla stavba velikosti hangáru. Ale pro ostatní stany skoro místo nezbylo, a tak když za dvě hodiny dojel Džin a vytáhl z auta ještě

dva stany, vypadalo to, že to budou muset postavit přesně před ToiToiku. Nakonec se Džin vmáčkl mezi stany, ale to jen proto, že si zlomil tyčku ve stanu, a tak postavil jen polovinu. Hvězdář pak svůj stan postavil před jídelnu (kterou stejně skoro nikdo nepoužíval a zbytečně tam zabírala spoustu místa). Večerní nástup byl ve znamení chaosu jak při pořadovém, tak

u vlajkové čty. Mezitím Medúza vyseděla v organizačním výboru instrukce k zítřejšímu programu.

A ráno to nebylo lepší, je smutné, že když někdo organizuje tak velkou akci, tak se ani nemrkne na těch pár řádků, jak se velí a jak mají letět vlajky nahoru. Začalo být docela teplo, v podstatě to byl krásný den. Vyfasované jídlo bylo plné majonézy, nic co by někdo chtěl skladovat ve třicítkách ve stanu. Tak jsme to rozdávali, už dopoledne a jak se jen dalo a nechali to, co by vydrželo do večera.

Dopoledne už začaly první soutěže, jsme v šedém týmu (škoda - ty šátky v ostatních barvách jsou přeci jen veselejší), ale co dělat. Organizátoři chtěli skoro 40 dobrovolníků, a tak jsme poskytli celkem šest z nich z řad bocmanů a vedoucích. Ti se všichni nahrnuli na disciplínu na gumě a skoro tři hodiny strojili do sedáků a karabin.

Nejvíce tedy Marlin a Šotek - fakt byli dobrý a mákli. Datel mezitím organizoval celý šedý tým a plnil dnešní úkol - mapování hloubky jezera. Vyplouly desítky posádek po jezeru a pomocí barev bójí na správném místě měřili hloubku. V organizaci obstál, protože páteční úsek jsme vyhráli.

Odpoledne jsme vyjeli na zámek Jezeří, tam to bylo opravdu pěkný, a to jak uvnitř, kde bylo spousta harampádí k vyzkoušení včetně zbroje a výzbroje. Okolí a výhled taky krásný a co se týče té uhelné pánve z jižní strany, tak to je taky zajímavý. Za nás tedy moc pěkný výlet. Večer se na to nemohl už Vezír koukat a začal organizátory vychovávat, takže se nastupování a vlajkosláva trochu zlepšila. Konečně zaznělo sborové AHOJ...a to se organizátorům asi líbilo, protože pak to řvali pořád dokola, i když nebylo co a koho zdravít.

V sobotu se proviantáci polepšili a rozhodli se vydat oběd až k obědu, takže jsme toho neměli tolik ke zkažení. Dopoledne jsme dělali Inspiro, některé disciplíny byly

fajn, naše kradení peněz se sice občas potkalo s odporem, jako co že mají skauti co krást, ale nějak jim nedošlo, že jsou na akci s motem (mimo jiné) piráta, a tak jsme jim to vysvětlili, že se držíme zadání a vodní skauti potvrdili, že jim to pálí a už neprotestovali.

Odpoledne jsme se dostali k druhé masové hře a tentokrát bylo cílem

obchodovat a získávat mince. Něco na způsob Osadníků a Portorika, ale na živo a skoro po polovině plochy jezera a břehu. Opět byla důležitá role organizátorů - zde ještě možná více než v pátek, protože získávat suroviny šlo asi na 15 místech, ty se pak ještě musely zpracovávat a do toho jste ještě mohli o vše přijít, když Vás

přepadli piráti. Bylo to velkolepé mraveniště skoro 750 dětí v pohybu. A ani tentokrát jsme nebyli pro ostudu, nakonec jsme byli druží a zůstali o dva body ve vedení. V sobotu se taky jezdilo na plachty a za rovery vyhrál Šotek, ve skautech to nedopadlo nejlíp, ale i tak jsme byli opět na nástupu vidět i slyšet při

vyhlašování. Organizátoři zařvali „ahoj“ asi dvacetkrát, až to přestalo dávat smysl. Za pochybné soutěže dostaly body i ostatní týmy, a tak se náš náskok v čele stáhl před nedělí na jeden bod. K večeri se opět vytáhl gastro tým a do areálu najely 4 grilovací mobilní vozy a během 50 minut vydali 1350 porcí grilovaných kuřat.

Večer jsme pak vyrazili všichni na benátskou noc na vodu. Každý na sebe navlékl tolik lightsticků, kolik dokázal a vypluli jsme na hladinu jezera, odkud byla vidět ohnivá show na břehu i promítání videosestrihu ze sobotního dne.

Poslední den probíhal program jen dopoledne, a to jsme šli v soutěžích do finišu. Už ráno přišla výzva složit stany - což jsme

tedy ignorovali, ale balit jsme začali. Po snídani se opět rozhýbaly všechny posádky na vodě i na souši, vše se točilo kolem záchrany majetku, a to co se v sobotu zobchodovalo se muselo v neděli zachránit. Ale nebylo lehké se dostat do hry, nejdříve se muselo projít přes Manhattan - síto konkurenčních soutěživých a až poté se mohlo jít na další

úkoly. Opět jsme většinově organizovali výkony našich posádek v šedém týmu a snažili se uhájit naše vedení. V jedenáct se konečně foukl konec, ale to ještě nebylo definitivně vše, nakonec se ještě všichni postavili do dlouhého hada a jako poslední se symbolicky podávala mapa každého týmu.

Musím potvrdit, že ty týmové soutěže se organizátorům docela povedly, až na drobné zádrhele se jim podařilo neustále udržovat všechny zúčastněné ve hře a motivované. Na závěrečný nástup jsme šli s napětím, jak to dopadlo. A protože jsme opět byli druzí, mohli jsme předčasně slavit, naše vedení jsme uhájili a podělili se

s oranžovými o první místo. Ale o to nám asi nešlo, nám se to celkově líbilo. Po sedmi ÁHOJ na nástupu, které tam byly vykřikovány už úplně zbytečně, jsme se konečně dostali k bourání a nakládání. Po drobné roztržce se zabeďnenci ze SOS, sjel Datel k vodě, naložili jsme a šli se vykoupat, protože zpocený byl úplně každý.

Cesta domů proběhla celkem poklidně a u klubovny přijížděl Džin jako první už po páté hodině. Před šestou dojely i Tranzit a Vito, složili jsme všechno vybavení a po pokřiku byl rozchod a odjezd domů. Asi můžu za všechny říct, že přes drobné výtky a zádrhely jsme nebyli akcí zklamáni a líbila se. Tak za tři roky na NAVIGAMU 2025 zase a v ještě větší síle - ÁÁÁhoj !!!

Sepsal redaktor Džin

Slovem a obrazem z Tiché Orlice,

Už je to několik desetiletí (cca 3), kdy jsme se jako oddíl vypravili na Tichou Orlici, ale tomu se není co divit, protože to je úsek, který není úplně tekoucí. Tak tentokráte jsme nechuť překonali a celkem 16 účastníků se v sobotu v 9h sešlo u klubovny. Jelo se jen na kánoích a úsek nebyl náročný, Džin vymyslel výjezd z Čermné přes Borohrádek do Týniště, Datel pak jistil transport a převážel auta. Z výpravy se po mnoha letech připojil i Otecko, takže Černíkovíc rodina byla skoro kompletní.

Celkem 9 lodí se postupně vypravilo přes několik jezů

s cílem i tak trochu natrénovat, jak se chovat na vodě, jak přenášet, pomáhat si. Každý nafasoval kilometrů, aby věděl, co ho na cestě čeká a taky, aby se naučil v tom trochu číst. Vody neteklo zrovna moc, ale větší problém byl protivítr. Ten den fučelo tak, že to zcela vynulovalo sílu proudu, v podstatě celý den jsme se rvali proti větru. Pro ty zhýčkané, kteří jezdí jen když je to aspoň WW2, to pochopitelně byla nuda, ale příroda byla krásná a jezy jsme

překonávali celkem v pohodě... tedy krom Ronji, která zahučela hned na prvním do vody.

Nad Borohrádkem jsme se posilnili svačinou a vydali se do mělkých vod pod jezem, asi tři kilometry to bylo spíš trápení s mnoha výstupy z lodí, ale za Borohrádkem se konečně vrátila voda

z náhonu a už to jelo líp. Na oběd jsme zastavili na kamínkové pláži a navzdory větru zapálili dva ohně pro upečení buřtů. V tom fičáku dřevo hořelo jak papír, takže jsme to stihli opět jen tak tak.

Pokračovali jsme až na soutok s Divokou Orlicí, kde jsme potkali známé vodáky z Hradce.

To už to bylo jen přes jeden jez a po kilometru výlez. Vymyli jsme lodě, navázali a došli na limču. V pět hodin jsme vyrazili nazpátek do Pardubic. Pravda nebyla to divoká voda, vítr nám nepřál, ale bylo krásně, a tak se nikdo nevracel zklamán... i když... Džína říkala, že zase pojede nejdřív za dalších třicet let.

Zapsal vedoucí expedice Džin

Fotoreportáž z Divoké Orlice

Obrazem z našich schůzek

SPECIALITY NA TÁBOR!

Pro stálý tábor Seč máme několik extra specialit, které bychom rádi připomněli, protože je asi v předvečer odjezdu budete řešit jen obtížně.

Jednak je to skautský kroj v podobě košile, šátku, modrých kraťasů /sukně a opasku (plus doplňky).

Pro hygienické požadavky je žádoucí vlastní kompletní jídelní sada (ešus) včetně příboru! Příbor bude mít každý ve svém vlastním látkovém pytlíku.

A pro účely vytvoření táborové jednotné kultury je žádoucí pro každého jedno obyčejné zcela bílé triko bez nášivek nebo potisku.

Pro putovní tábor Pilica připomínáme mít platný Cestovní pas (doklad), a že pojištění do zahraničí zajistíme.

TROCHA HUMORU

Přijde doma Otto za tátou:

„Potřeboval bych abys zaplatil tábor tati!“

„a kouzelné slovíčko?“ zeptá se otec.

„Ach jo, dneska už je zaheslovaný úplně všechno!“

„Tady rozbijeme tábor“, hlásí Kosatka na Ohebu.
„Vtipný!“ ozve se Křeček.
„Jsme ho ještě ani nepostavili!“

„Tak co Džine, jak se má Vosák?“ ptá se Rákos.

„Je jak auto, jak stárne, tak neposlouchá a víc a víc mě rozčiluje“

„Tak jak Vám chutnalo?“ ptá se po obědě kuchař Bobeš.
„No, nic moc... večeře bude lepší?“ odpovídá Rosňa
„Lepší asi bude, když si prostě zvyknete.“

„A když je v lodi díra, tak uděláme co?“ školí na táboře Datel plavčíky.

„Uděláme druhou, aby to mělo kudy odtekat?“

„Tak takhle dlouho jsem loďák ještě nevázal“ vzdychl si na uzlařské regatě Koukal

„To chceš říct, žeš ho už někdy předtím vázal?“ divil se Vilém

„Slyšíš taky tu bouřku?“ ptá se ve stanu Kamzík Rohlíka.
„Klidně spi, to jsou ty fazole, co byly k večeři.“

„Kulíku, koupal ses už někdy v moři?“ ptá se Chřestýš
„Jednou jsem to zkusil, ale přišla vlna a mýdlo bylo fuč!“

„Se jako nebojíš vyjet na tomhle vraku?“ ptá se v loděnici Sam Šotka.

„Ani ne, už jsme probírali Archimeda.“

„A vy ste nebrali Newtona?“

„Člověče, jezdit bez papírů se nevyplácí!“ stěžuje si Digger Marlinovi.

„Jo? Si potreboval na velkou?“

Sumče, prý ses konečně oženil. Co tě k tomu vedlo“?

„Ále, přestalo mě bavit sedět věčně v hospodě“.

„A co teď“?

„No, teď už mě to zase baví“.

Kouká se na Seči Delfy z okna.
„Hele, tys půjčila někomu klíče, aby jel nakoupit?“ ptá se Medúzy.

„Ne, to ne.“

„Tak ti asi kradou auto...“